

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II- 3 У 310/10 (2007)
21.06.2010.год.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа и чланова већа Драгана Јовановића и Десе Симић, са судијским помоћником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби ... „А.А.“ из ..., ул ... број ..., ..., ул ..., бр. ..., кога заступа генерални директор Б.Б., ради поништаја решења тужене Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије из Београда бр.5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007.године, са заинтересованим лицем „В.В.“, ..., ул. ..., ..., у предмету утврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја на тржишту, у нејавној седници већа одржаној дана 21.06.2010 године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије бр.5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007.године.

Образложење

Оспореним решењем утврђено је да тужилац има доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту пружања услуга дистрибуције РТВ програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији града Београда, те да је злоупотребио тај положај вођењем промотивне акције на територијама општина Палилула и Стари Град током марта 2006.године, што је за последицу имало нарушавање конкуренције, па је наложено тужиоцу

II- 3 У 310/10 (2007)

да свим корисницима са којима је у току промотивне акције закључио уговоре о заснивању корисничког односа достави анекс уговора у коме ће кориснике обавестити да се у чл.5. Уговора о заснивању корисничког односа бришу одредбе које се односе на право бесплатног прикључивања на мрежу нових корисника у току акције, под условом да се ти корисници определе за раскид уговора са предходним кабл оператером, а у року од 15 дана од пријема решења, те је наложено тужиоцу да туженом органу о томе достави доказ у року од 5 дана од дана извршења налога, док је одбијен захтев заинтересованог лица, поднет против тужиоца, у делу који се односи на утврђивање злоупотребе доминантног положаја тужиоца приликом и након закључивања уговора са страним продукцијским кућама у погледу реемитовања иностраних канала.

Тужилац је у тужби навео недостатак пасивне легитимације Београдске дирекције тужиоца која је организациони део тужиоца, да подносиоца захтева у управном поступку, као заинтересовано лице није заступао овлашћени представник, да у управном поступку није правилно утврђено релевантно тржиште производа у коме тужилац наводно има доминантни положај, те да нису правилно утврђене чињенице које се односе на наводну нееластичност тражње у погледу кабловских услуга, с обзиром на технолошке предуслове који онемогућавају превазилажење баријера за улазак на релевантно тржиште производа, па је предложио да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је дао одговор на тужбу у коме је навео да остаје при разлозима из оспореног решења, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану, а заинтересовано лице из увода пресуде није доставило одговор на тужбу.

Против оспореног решења тужилац је поднео тужбу Врховном суду Србије дана 25.04.2007. године, под бројем У. 3763/07. коју је Управни суд преузео дана 01.01.2010.године сходно одредбама чл.77. ст.1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС" бр.111/09), а у вези чл.29 Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС", бр.116/08 и 104/09).

Управни суд је, поступајући на основу одредби чл.77. ст.1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС", бр.111/09) по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл.лист СРЈ", бр.46/96, у даљем тексту Закон о управним споровима), а по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка које је уз одговор на тужбу доставио тужени орган, испитујући законитост оспореног решења у смислу чл.39. ст.1. Закона о управним споровима, а пазећи по службеној дужности на његову евентуалну ништавост, нашао:

Тужба је основана.

Према доказима изведеним у управном поступку, који се налазе у списима предмета, а који су цењени у оспореном решењу, заинтересовано лице , ... „В.В.“ поднело је 13.марта 2006.године туженом органу захтев за покретање поступка против тужиоца , а због злоупотреба доминантног положаја тужиоца у току промотивне акције у марту 2006.године на територији две градске општине у Београду, а приликом које акције је тужилац нудио бесплатне услуге евентуалним новим корисницима својих услуга, под условом да нови корисници раскину уговор са претходним оператером. У поступку је утврђено , упоређењем укупног броја корисника услуга дистрибуције ЕРВ програма преко кабловске мреже у Београду и броја корисника којима те услуге на територији Београда пружа тужилац, утврђено је да је учешће тужиоца на том подручју веће од 40 %, те да је тужилац потпуно независан у свом пословању од свих других кабловских оператера који делују на територији Београда , те да је стога несумњив његов доминантан положај на том подручју. Код овако утврђеног чињеничног стања тужени орган је у оспореном решењу утврдио постојање доминантног положаја тужиоца на подручју Београда и чињеницу да је тужилац тај положај злоупотребио приликом промотивне акције из марта 2006.године, условљавајући бенифицирано закључивање уговора са новим корисницима раскидом ранијих уговора тих корисника са другим кабловским оператерима и обавезао тужиоца да измени услове закључења уговора са новим корисницима брисањем одредби којима се нарушава конкуренција.

По оцини Управног суда, оспорено решење донето је уз повреду правила поступка, предвиђених одредбама чл.197. и чл. 201. ст.2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ"бр.33/97 и 31/01) која га чине ништавим у смилу одредби чл.39.ст.2. Закона о управним споровима. У уводу оспореног решења, у заглављу, као орган који доноси решење наводи се Комисија за заштиту конкуренције, а као датум доношења означен је 22.03.2007.године, док је у преамбули решења такође наведено да решење доноси Комисија за заштиту конкуренције, али на основу одлуке Савета Комисије са 41. седнице, одржане 14.03.2007.године. Решење је потписао председник Савета, проф. Г.Г., док је записник о већању и гласању од 14.03.2007.године потписала заменица председника Савета Комисије проф. др. Д.Д., али се из тог записника не види који је орган већао и гласао, јер се у истом наводи да је састављен у Комисији за заштиту конкуренције на дан 14.03.2007.године уз присуство заменице председника и три члана, док

се у потпису наводи да се не ради о заменици председника Комисије, већ о заменици председника Савета Комисије.

Стога је увод оспореног решења нејасан и контрадикторан осталим деловима оспореног решења, а нарочито делу решења у коме је исто потписао председник Савета Комисије, а посебно с обзиром да надлежност за одлучивање и доношење свих аката из надлежности Комисије има Савет Комисије, у смислу чл.33. ст.1. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник СР“бр.79/05) и чл.11. Статута Комисије за заштиту конкуренције („Службени гласник РС“бр.47/06), због чега се са сигурношћу не може закључити да ли је решење донео стварно надлежни орган нити тачан датум када је решење донето.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити наведене битне повреде правила поступка на које је указао суд, па ће потом, применом одговарајућих одредби материјалног права, донети у свему правилно и законито решење.

Са изложеног, а на основу одредби чл.41. ст.2. у вези чл.38.ст.2. Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда у погледу поступка, изнете у овој пресуди, обавезне за тужени орган на основу чл.61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 21.06.2010.године, II-3 У. 310/10 (2007)

Записничар,
Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија
Никола Динић, с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

Д.Р.